

Dicere verum
Quid velat? HORATIUS.

NOMMER 63

'S BOSCH

ZATURDAG 25 MEI 1833.

Kerkelyke Staat.

ROME, 6 Mei.

Den 1 dezer heeft mgr. de kardinaal *Zurla* in de hoofkerk der XII Apostelen, drie bisschoppen gewijd, namelijk *Petrus Auvergne*, als aartsbisschop van Iconium, pater *Antoine Francis Orioli*, vicaris-generaal der conventuele minderbenedictijnen, als bisschop van Orvieto, en den heer *Laurentius Schepers*, als bisschop van Urbino en van den heiligen Engel in *Urbino*. De heer *Schepers* is een Fransch missionaris, onderscheiden door zijne deugden en door zijne verdiensten. Men weet dat de aartsbisschop der maronieten, welke in dat land huisvest, altoos aan de roomsche Kerk is verkleefd gebleven. Het is de gewoonte dat de H. Stoel van tijd tot tijd prelaten - visiteurs of ablegaten daarwaarts zendt om den staat der kerken te onderzoeken, en in de misbruiken welke er mochten zijn ingeslopen, te voorzien. Een der geleerdsten *Assamans* had in het jaar 1736 deze zending en in het jaar 1763 zion wij eenen anderen prelaat, de heer *Assamans* in hetzelfde land de functien van ablegaat uitoefenen; Op deze twee tijdperken werden er synodes der maronitische bisschoppen gehouden.

Duitschland.

FRANKFORT, 19 Mei.

Nadere berigten uit Belgrado, van den 6 dezer, melden, dat het medegegeelde berigt der aankomst van den graaf *Ottoff*, te Konstantinopel voorbarig is geweest. Dikwils wordt echter de gelijks verwacht, met onbepaalde volmacht van Z. M. den Keizer van Rusland, met bij de beschikking over de russische krijgsmagt in Turkije, al datgene te verigten, wat voor de belangen der Porte vereischt wordt. — Zoo als men in Belgrado meende zou het Fransche eskader, hetwelk in den Archipel verzameld wordt, wel ergens buiten de Dardanellen moeten post vatten, dat de russische gezant zich tegen deszelfs toelating in de zee van Karmora zou verklaard hebben.

— De gewone post heeft brieven van Konstantinopel van den 25 april medegebragt, waarin het volgende gevonden wordt:

Tot nog toe is de verwachting op eene spoedige schikking der zaken niet vervuld geworden en is men daardoor des te meer te leur gesteld, omdat men na de terugkomst van den Franschen legatie secretaris, den heer *de Varennes*, nadat de Sultan den pacha van Egypte met het stadhouderchap over de pachaliks van Syrie had bekleed, en vooral na de verzekering, dat *Ibrahim*, bij het vertrek van voornoemde heer *de Varennes*, reeds aan zijne troepen in der tusschen alreeds had gegeven, hierop stellig meende te kunnen rekenen. *Ibrahim* pacha blijft steeds verderen, dat hem het bestuur over het gebied van Adana werde toevertrouwd, en hierna wil de Porte volstrekt niet toegeven; zoodat dan ook, naar men verneemt, de terugmarsch der egyptische troepen vooreerst opgeschert is.

Den 23 april is de derde afdeling der russische vloot, bestaande uit een linesschip en twee fregatten, in de baai van Bajcedere binnengeloopt, en daarmede is tevens het tweede hulp-corps russische landingstroepen, vijf duizend man sterk, op verscheidene transportvaartuigen aangekomen. Deze troepen zijn reeds op de hoogten der aziatische kust, tegen over Bajcedere, gekampeerd.

Bij de komst van het tweede russische smaldeel, met een convoi transporten, aan wier boord de hulpstroepen, die de Sultan gevraagd had, zich bevonden, heeft zich de Grootste Heer naar het paleis van Terapla begeven, om er de twee admirala *Lassoff* en *Kumany*, den opperbevelhebber, generaal *Murawioff*, en de overige russische officieren te verwelkomen. Zijne Hoogheid heeft hun dadelijk eene audientie verleend, in tegenwoordigheid van den seraskier pacha, en hen met bijzondere onderscheiding en minzaamheid ontvangen. De Sultan betuigde hun, hoezeer de vriendschap en deelneming, welke Z. M. de Keizer *Nikolaas* hem bij deze gelegenheid bewees, hem ten genoeg strekte, en vroeg hem, of zij op hunne reis ook geleden hadden, waarop zij antwoordden, dat, daar zij zich in handen der hooge Porte bevonden en volgens de opregte en welwillende gezindheid van hunnen Monarch gezonden waren, om den persoon van Zijne Hoogheid te beschermen, zij uit tevredenheid de moeijeligheden van de reis niet gevoelde. Sultan *Mahmud* zeide, dat, daar zij bestemd waren om voor de veiligheid van zijnen persoon te waken, hij ook wilde, dat zij in alle opzichten gelijk gesteld werden met zijne eigene geregelde troepen, deszelfs

voordeelen zoudten genieten en zich in alles over de gastvrijheid der Porte zouden verheugen. Z. H. voegde hierbij de verzekering, dat, na het bijleggen der egyptische zaak, de Hooge Porte alle middelen in het werk zou stellen om den nauwen vriendschapsband, die haar met het keiserlijk russische hof vereenigt, nog meer te bevestigen. De russische generaals hernamen, dat zij het zich tot eenen heiligen pligt zouden maken, volgens de bevelen des Keizers, te dienste van Zijne Hoogheid den grootsten over en onverbreukbare trouw van dien dag te leggen, waarop zij afscheid namen van den Sultan, die vervolgens naar zijne residentie van Tskhiragan terugkeerde.

— Onder de veranderingen in de ambten van den staat is ditmaal alleen opmerklijk de benoeming van *Meloksade Kadri* beï tot kadjaaker van Anatolie en van *Solim Sabit* effendi tot agent van *Mohamed-Ali* bij de Porte.

— De nieuwe engelsche gezant bij de Porte, lord *Pomsonby*, is bij de Dardanellen aangekomen, waar hij door tegenwind opgehouden wordt.

— De openbare rust in de hoofdstad had niet de minste stoornis ondergaan. Sedert het weder zachter is geworden, heeft de pest in Galata en Terapia zich meerder uitgebreid.

— In een ander bijzonder berigt van Konstantinopel van dezelfde dagteekening leest men, dat de Porte bereid is het op het uiterste te laten aankomen, doch intusschen den schijn aanneemt als ware zij nog onzeker, welke europesche mogendheid zij zich in de armen zal werpen, hoewel zij zich stellig naar Rusland keert. De Fransche gezant, admiraal *Roussin*, die dikwerf conferantien houdt met de ministers der Porte, bekomen slechts dubbelzinnige verklaringen, die welligt met den heer *von Butensioff* afgesproken zijn.

Het laatste aanbod, door den heer *Roussin* namens Frankrijk gedaan, hield in, om *Mohamed-Ali*, door het blokkeren der haven van Alexandrie, tot het aannemen der laatste voorwaarden van de Porte te willen dwingen, hoaldien Rusland den march zijner gezamenlijke krijgsmagt, dadelijk na het onttrekken van Anatolie door de Egyptenaren, van den turkschen bodem terug te trekken. De reis-effendi zou met schijnbare erkentenis dit aanbod half en half aangenomen hebben, terwijl hij ten gelijken tijde den heer *von Butensioff* verzocht, de komst van het russisch hulpleger zoo veel mogelijk te bespoedigen. Men meent wel te weten, dat de Sultan niets meer toegeven zal en alleen tijd zoekt te winnen, om, ondersteund door het russisch legercorps, dat over land gewacht wordt, den pacha van Egypte van het reeds ingewilligde, zoo veel als doenlijk zijn zal, af te knibbelen. Ook zegt men, dat de heer *von Butensioff* den Sultan verzekerd heeft, dat Rusland *Ibrahim*, des noods met geweld, uit Anatolie verdrijven zal. Intusschen verzamelt zich eene Fransche vloot in den Archipel en, zoo als men verhaalt, zou er zich ook eene engelsche vloot vereenigen.

Van den 20.

Terwijl, volgens de jongste tijdingen uit Konstantinopel, de zaak tusschen de Porte en Egypte nog altijd onbeslist is, meldt het dagblad van Triest, uit Alexandria, van den 18 april, dat aldaar den 16 uit *Ibrahim's* leger een tartaar is aangekomen met de tijding, dat er een vredetraktaat is gesloten, ten gevolge waarvan de Porte geheel syrie, benevens het distrikt van *Adana*, aan den pacha van Egypte afstaat. Dit had te Alexandria groote blijdschap verwekt; in den avond van den 16 was de gausche stad verlicht geweest, en ook den 17 tot laat in den nacht hadden de vrengdeschoten nog voortgeduurd. Derhalve had men toenmaals in Egypte den vrede als volkomen zeker beschouwd.

— Uit Zwitserland wordt gemeld, dat de zwitsersche zaakgelestigde te Parijs pogingen aanwendt, ten einde de Polen, die onlangs uit Frankrijk naar Zwitserland zijn overgekomen, weder naar Frankrijk mogen terugkeeren. Het Fransche ministerie schijnt daartoe echter niet zeer geneegen te zijn, en het stand der Polen, die in Zwitserland van het eene kant naar het andere gezonden worden, is inderdaad alles behalve behoudenswaardig.

— Uit Napels wordt, van den 24 april gemeld: Koning *Otto* van Griekenland aan onze monarchie een brief beklimmig medegegeeld hebbende, heeft de koning de prins van Butera belast, om Zijne Hellenische Majestät te wen-

schon en hoegstzelve het grootkruis der Ferdinandsorde over te brengen.

— Het dagblad van Spiers meldt, dat het getal landarbeiders van Rijn-beijeren over de vier eerste maanden dezes jaars 2500 bedraagt. De meesten zijn naar Amerika gegaan, 17 slechts naar Polen.

Frankryk.

PARYS, 20 Mei.

Bij de kamer van gedeputeerden is Zaterdag j. de discussie over de Grieksche leening geopend. Nadat eenige leden der oppositie hunne bedenkingen tegen dit ontwerp hadden geopperd, heeft de minister van binnenlandsche zaken het woord gevoerd, en hetzelfde in eene uitgebreide redevoering verdedigd. De minister begon met de verklaring, dat hij zich niet geropen achtte de algemeene bedenkingen, die men over de buitenlandsche staatkunde het bestuur had gemaakt, te beantwoorden; dat toch, vooral ten aanzien van de Oostersche aangelegenheden, die zoo naauw aan de belangen van Griekenland zijn verwant, onderhandelingen werden gevoerd, die men zonder hoopst onvoorzigtig te zijn niet kon openbaar maken; dat eindelijk het pleit, dat hier moest beslist worden, van eene meer eenvoudige en gunstige zijde kon worden beschouwd. De worsteling die Griekenland heeft doorgestaan, had in der tijd een gevoel van deelneming en mededoogen door geheel Europa opgewekt. De fransche natie had door geldelijke bijdragen niet alleen van hare goede gezindheid doen blijken, maar zelfs hare vertegenwoordigers hadden reeds voor jaren het toenmalig gouvernement als het ware genoodzaakt, voor de ongelukkigen partij te trekken; de slag van Navarino en de expeditie, die het Egyptisch leger uit Morea verdreef, was met onverdeelde goedkeuring toegejuicht. Toen nu in 1830 eene nieuwe dinastie werd gevestigd, kon deze niet anders dan den nationalen wensch, zoo duidelijk te kennen gegeven, volgen, de onderhandelingen om aan Griekenland een onafhankelijk bestaan te verzekeren werden voortgezet, en het was dien ten gevolge dat het traktaat van 7 Mei 1832 ter wereld kwam, en de Koning zich in overeenstemming met zijne bondgenooten tot den gemeenschapsblijken waarborg verplichtte eener leening, waarvan het bedrag onmisbaar was het voorgestelde doel te bereiken. Zoude men nu weigren deze verbindtenis des Konings te vervullen? Dit was de vraag, welke de kamer moest beslissen. Uit een financieel oogpunt beschouwd, kon het gouvernement niet ontkennen, dat aan de natie door dien waarborg inderdaad een last werd opgelegd; want ofschoon de inkomsten van den nieuw gevestigden staat toereikend schenen te zijn, om in de betaling der renten en aflossingen te voorzien, het kon echter mogelijk zijn, dat de schuld vroeg of laat op de guarandeerende mogendheden moest verhaald worden. Doch ook in die veronderstelling moest men zich het gevaar niet vergroten. Het geheel verlies, daardoor te lijden, zoude op een jaarlijks bedrag van twaalfmaal honderdduizend franken neerkomen, een bedrag dat meer dan viermaal verduubbeld thans aan vreemde uitgewekenen en vlugtelingen betaald werd, en waarvan men dus een gedeelte niet mogt ontzeggen aan die natie, die juist het langst en onverschrokkenst voor hare vrijheid had gestreden. Indien er overigens immer een ongelukkig oogenblik kon worden uitgedacht om Griekenland aan nieuwe onlusten bloot te stellen, hetgeen het onvermijdelijk gevolg van gebrek aan penningen zoude zijn, dan was het voorzeker thans, vooral wanneer men in de bezorgdheid der oppositie voor de overmagt van Rusland in de Oostersche aangelegenheden deelde. Het ministerie voorzeker had geene reden om het Russisch kabinet in het minst te wantrouwen; integendeel het verliet zich op deszelfs erkende goede trouw; doch mogt eens het verblijf te Konstantinopel van ernstige gevolgen zijn, mogt de staatkundige toestand van die streken eens eene merkbare verandering ondergaan, dan was Griekenland een voornuur tegen den overwegenden invloed van het Russische rijk, dan moest Frankrijk zich aan de natie aansluiten, haar ondersteunen om een evenwigt te herstellen. Intusschen moest deze redenering van de zijde van het ministerie niet tot het vermoeden leiden, dat men wellicht gehoor gaf aan het stelsel van eenige staatkundigen, die het Turksche rijk als vervallen beschouwende, eene dergelijke verandering wenschten. Het bestuur had steeds ten doel, om dat rijk zoo lang mogelijk staande te houden; wanneer eenmaal de tijd der geheele ontbinding daar is, zoude men door een nieuw stelsel, waaraan Griekenland waarschijnlijk een der voornaamste bestanddeelen moest uitmaken, in de veiligheid van Europa trachten te voorzien, of wel wanneer die gebeurtenis werkelijk voor de aangrenzende staten eene vermeerdering van grondgebied ten gevolge moest hebben, zouden ook de overige mogendheden, en Frankrijk voorzeker niet het laatste zich van eene schadeloosstelling verzekeren.

Het vervolg dezer belangrijke discussie is op aanstaanden maandag bepaald.

— Bij den minister van buitenlandsche zaken, hebben zich heden morgen de gezanten der groote mogendheden verzameld, naar men zegt tot eene conferentie over de laatste nota, die

door het Nederlandsch gouvernement ten aanzien van de belgische zaken is overhandigd. Het algemeen gevoelen is, dat men op den weg der onderhandelingen zal voortgaan.

— De Koning heeft den heer de Cussy, consul van Corsica, tot consul te Rotterdam benoemd; welk consulaat hersteld is. De heer Laurens die aldaar consulaire agent was, is vice-consul te Stettin geworden.

— Het vertrek van den graaf d'Appony schijnt onbepaald te zijn uitgesteld.

— De generaal graaf de Hoidetot, aide de camp van Lodewyk Philips, is in bijzondere zending naar het westen van Frankrijk vertrokken; men vermoedt dat hij eenige schikkingen voor de reis des vorsten naar dat land is gaan maken.

— De generaal Janius, die het bevel heeft over eene divisie van het Noorderleger is te Monturedij tot afgevaardigde gekozen.

— Zes missionarissen zijn in de afgelopen week van Bordeaux naar de missien van het oosten vertrokken. Drie kwamen uit het seminarie der buitenlandsche missien, namelijk de heeren Galabert, uit het bisdom van Cascais Jona; Bertrand, uit het bisdom van Puy; en Blazin, uit het bisdom van Clermont. Allen zijn priesters en bestemd voor de missien, bediend door het seminarie der straat du Bac. Drie italiaansche missionarissen waren in Frankrijk gekomen om zich met de eerstgenoemden in te schepen. Een hunner is de graaf Besi, van eene aanzienlijke familie uit Verona. Den geestelijken staat omhelsend hebbende, heeft deze jonge heer afgezien van alle denkbeeld van eereposten en waardigheden en zich aan de gevaren van het apostelschap in de ongelovige landen willen toewijden. Men geloof, dat hij zich naar China begeeft. Twee Franciskanen zijn met hem gekomen; zij zijn gezonden door de congregatie der Propaganda in het Chen-Si.

— Het apostolisch vikariaat van Est, in Schotland, stond gerdert den dood van Mgr. Paterston, bisschop van Gijbistria, welke op den 30 oktober 1831 plotseling voorviel, open. De heilige stoel heeft in het afgelopen jaar voor deze plaats eene benoeming gedaan. Deszelfs keuze is gevallen op den heer Andreas Carruther, pastoor van Dalbiattie, in het district van Est, die bisschop van Ceram in part. en vikaris apostoliek geworden is. Hij is den 13 januarij 11. te Edinburg gewijd door Mgr. Thomas Penwick, bisschop van Eurapum en vikaris apostoliek van het district van het noorden in Engeland, die geassisteed werd door de heeren Andreas Scott, bisschop van Eretrie, residerende te Glasgow, en Jacobus Kyle, bisschop van Germanicie en vikaris apostoliek van het noorden, residerende te Aberdeen. Er waren 14 priesters tegenwoordig. Mgr. Andreas Carruther, is de schrijver van eene *Geschiedenis van Schotland, gedurende het leven van de Koningin Maria*, welke in het voorbije jaar te Edinburg, in 8vo is in het licht verschenen; en welke van den heere Jacobus Carruther, zijn broeder, ook een katholiek missionaris. Een dagblad van Edinburg heeft over dit werk met lof gesproken, hetwelk in den grond de geschiedenis der hervorming in Schotland behelst. De heer J. Carruther had te voren twee boekdeelen in het licht gegeven over de geschiedenis van Schotland in de oude tijden tot aan de Stuarts.

— Aanstaande zondag, zijnde pinksterdag, zal het jubilé in het bisdom van Coutances geopend worden.

— Don Miguel heeft te Lissabon openbare gebeden bevolen, ten einde van den Hemel het ophouden van de cholera te verkrijgen.

— De heer Selling, vriend en medewerker van Mirabeau, die na den dood van dezen radenaar secretaris van den heer Pitt geworden was is den 13 dezer alhier overleden.

— Behalve in het dorp Edtrange, hetwelk bijna geheel door eenen geweldigen brand vernield is, zijn in eene andere gemeente van het departement van de Meuse den 7 dezer maand 27 huizen in de asch gelegd; eene vrouw is daarbij omgekomen.

— De thermometer van Reaumur is dezer dagen geklommen op 23 graden.

— De fondsen waren heden (20 mei) genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,15; op tijd 103,35; de 3 pCt. kontant en op tijd 78,35; nap. renten kont. 92,95; op tijd 93; sp. perpet. kont. en op tijd 76³/₈, 3 pCt. 44¹/₂; Cortes 157³/₈.

— De *Nouvelliste* behelst het volgende:

Een brief uit Alexandrie, door de brik *la Fleche* te Tonlon aangebragt, voegt eenen nieuwen graad van bevestiging bij de tijding der definitieve schikking van de oostersche zaken.

De uitgebreidheid dezer correspondentie veroorlooft ons niet dezelve in haar geheel mede te deelen. Zie hier een uittreksel van dezelve:

Alexandrie, 17 april 1833.

De vrede is gesloten. De porte, genoegens nemende met de door den onderkoning aangeboden besluiten, heeft aan hem Syrie en Adana, tot aan de grenspalen van Taurus toegestaan, en het egyptische leger is op marsch om naar Egypte terug te keeren. Het is moeijelijk het genoegens uit te drukken, hetwelk

dij besluit over het land verspreid heeft, op het oogenblik dat de tusschenkomst van alle europesche diplomaten slechts eene rij van protocollen, zonder gevolg in het verschiet achter te laten. *Mehemet-Ali* zelf, deze tijding uit den mond van eenen der luitenants van zijnen zoop ontvangende, werd zoo zeer verblijd, dat hem de tranen uit de oogen vlotteden. Hij had, bij geval, op dat oogenblik, de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland bij zich, welke hij gratieus had teruggehouden, door tot hen te zeggen, dat hij voor hen geene geheimen had, toen men den generaal *Selim*-beij, houder der depêches van *Ibrahim* binnenbragt, aankondigende dat hij het vredes-tractaat, in handen van den heer *Karacas*, zaakgelastigde van Frankrijk, welke zich oogenblikkelijk op reis heeft begeven naar Constantinopel, om aldaar voor de uitwisseling der ratificatiën te zorgen, ondertsekkend had. De turksche ernstigheid heeft het niet kunnen houden tegen de behoefte om zijne blijdschap uit te storten door handdrukkingen en afgebrokene woorden aan de menigte Europeanen gerigt, welke kwamen toelopen om den gelukkigen grijsaard met de laatste zegelpalmen misschien van een lang leven van zegepraal geluk te wenschen.

Ziedaar dan dat berucht verschil, hetwelk alle kabinetten in beweging had gebragt, en de rust van Europa scheen te bedreigen, veroffend. Eer aan de wijsheid der heide partijen, welke bewijze van oordeel gegeven hebben, door hunne betuigingen overeen te brengen zonder de medewerking van zoo vele zoogenaamde gedienslige vrienden, vol van ijver en goeden wil voor de belangen van het keizerrijk. Eer vooral aan *Mehemet-Ali* en aan zijnen zoon; zij hebben heide zeldzame talenten ontwikkeld in het besturen van eene moeilijke onderneming, en wat nog meer verdienstelijk is, zij hebben de Bekoorlijkheid der overwinning weten te wederstaan, toen zij misschien het bestaan van hun vaderland, door nog eenen stap verder te gaan, in de waagschaal zouden gesteld hebben.

Het gevoelen is omtrent dit punt eenstemmig, als ten voordeele der fransche diplomatie, welke haar deel van verdienste kan eischen van eenen vrede, welke eene overwinning te meer is over de slechte oomerken van Rusland. Ik heb u reeds gezegd, dat de heer *Mimant*, onze consul-generaal, zich in eene uitstekende positie bij den pacha heeft weten te stellen; ik moet verklaren, dat deze diplomaat, de zaak van den beginne af, van stap tot stap, gevolgd hebbende, niet vreemd geweest is, aan eene der pogingen van den onder-koning, en dat de ont-knooping eindelijk gevonden wordt in de bedoelingen van Frankrijk en in dezelfde staatkundige en commerciële belangen.

Belgie.

BRUSSEL, 22 April.

De generaal *Goblet* is gedurende de afwezendheid van den generaal *Evain*, die gedurende egnige weken te Parijs zoude verblijven, met de oorlogsportefuille *ad interim* belast.

— De *Moniteur* houdt het berigt dat de belgische linnens, krachtens het nieuwe tarief der Vereenigde Staten, ingaande met den 1 januarij 1834, vrij van inkomende rechten zullen toegelaten worden, en schrijft dese voor Belgie gunstige bepaling aan de pogingen van onzen gezant aldaar toe.

— Wij hebben eenigen tijd geleden van eene nieuwe poging bij het hollandsch kabinet, door de drie noordsche Mogendheden beraamd, gesproken; de te dier gelegenheid behandelde nota voert de dagteekening van 5 mei, en de hollandsche gevolmagtigde te Londen, de heer *Dedel*, moet dien ten gevolge nieuwe instructiën hebben ontvangen. De heer *Dedel* had eerst maar volmagt om eenen wapenstilstand tot den 1 augustus te sluiten, met bepaling der vrije Maas- en Scheldevaart, zonder grondgebied ontruiming. Thans zou, gelijk de *Globe* zegt, de wapenstilstand tot aan het tijdstip eener definitieve schikking worden bepaald: de eerste voorstellen betrekkelijk de herstelling der vrije Schelde- en Maasvaart, zouden door den heer *Dedel* op nieuw worden voorgedragen; het grondgebied *statu quo* zou bovendien behouden blijven, zoodat namelijk Belgie in het bezit van Limburg en Luxemburg bleef.

GENT, 18 Mei.

Koning *Leopold*, die gedurende zijne laatste rondreis overal met veel geestdrift is ontvangen zal geene redenen van ver-gendeegen over zijne receptie in deze stad hebben, — noch door stads regering, noch door de ingezetenen waren er toebereidselen tot zijne ontvangst in gereedheid gebragt.

Dit was veroorzaakt door eene aanschrijving van den gouverneur Hezer provincie aan de stads regering, van den 6 dezer, houdende dat de minister van binnenlandsche zaken hem had geïnformeerd, dat Z. M. op den 10 mei in de stad zoude komen, en verlangde dat er niets tot zijne ontvangst moest in gereedheid gebragt worden, en dat hij aan de autoriteiten geene audientie zoude geven. — De redenen van deze verordening zijn niet moeilijk te gissen. — In de andere steden heeft Z. M. overal aan de autoriteiten audientien verleend, vele plegtigheden hebben er plaats gehad, de Koning heeft dagelijks ten zijnen eigen kosten diners gegeven, en in deze stad is alles stil afgeloopen, — voor zijn vertrek heeft hij evenzeer vele parti-

culiere personen gesproken en audientie verleend en vele blijken van belangstelling in de kunst en deelneming in de behoeftigen gegeven.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 24 Mei.

Op den 9 jl. is te Amsterdam de 7de algemeene vergadering van het Nederlandsch genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen onder voorzitting van den heer *J. J. Uijwerf Sterling* gehouden. Uit het bij die gelegenheid uitgebragt algemeen verslag van de verrigtingen des genootschaps is gebleken, dat de zorg van de besturen der afdelingen zich gedurende het verleden jaar heeft uitgestrekt over een getal van 1947 crimineel en correctioneel veroordeelde gevangenen. Van deze hebben 289 gedeeld in godsdienstig onderwijs, 202 zijn in het lezen, schrijven en rekenen geoefend, terwijl aan 70 arbeid of bezigheid is verschaft. 275 ontslagenen zijn meer bijzonder voorwerpen van de bemoeijingen des genootschaps geweest, terwijl er 45 aan een geschikt middel van bestaan zijn geholpen. Door 5 is het genootschap in zijne verwachting te leur gesteld. — Het getal der leden bedroeg op 31 December ll. 1473.

— De toebereidselen voor het betrekken van het legerkamp, op de heide vlakke nabij Rijen, door de troepen van de 1ste divisie infanterie, worden met ijver voortgezet, en zal het kamp weldra voor derzelver ontvangst gereed zijn. De dag, waarop de heide kampen, dat van Rijen en dat van Oirschot, door de 1ste en reserve-divisien zullen betrokken worden, is, naar wij vernemen, op den 3 der aanstaande maand bepaald.

— Volgens berigten van Batavia is de heer *Band* van wege Z. M. met eene tijdelijke commissie naar Java belast; op den 10 januarij jl. aldaar aan boord van het schip de prinses *Marianna*, in goeden welstand aangekomen en met alle eerbewijzingen door den heer gouverneur-generaal van den Bosch ontvangen en verwelkomd.

BEKENDMAKINGEN.

37. **HENDRIK ANTONIJ BIJVOET**, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, heeft voor zijne principalen provisioneel publiek verkocht, de navolgende
- ONROERENDE GOEDEREN**, waarvan de finale verkoop bij kaarsuitbranding zal plaats hebben, in het Brabandsch Koffijnhuis, staande op de Markt te 's Hertogenbosch, bewoond bij *L. CORDENS*, op Vrijdag den 31 Mei 1833, des namiddags ten 6 ure.
- 1ste **K O O P.**
- Eene **HEERENHUIZINGE**, **ERVE** en **TUIN**, staande en gelegen in de St. Jorisstraat, te 's Hertogenbosch, van ouds genaamd *den Roeland*, gekwoerd F. n. 217, v. F. n. 151; ingezet met de slagen op *van f 2900*.
- 2de **K O O P.**
- Eene **HUIZINGE** en **ERVE**, gekw. G. n. 21, v. G. n. 24, van ouds genaamd *den Tamboer*, staande en gelegen op de Breede Haven, te 's Hertogenbosch; ingezet met de slagen op *f 600*.
- 3de **K O O P.**
- Een hecht, sterk en weldoortimmerd **HUIS** en **ERVE**, gekw. G. n. 42, v. G. n. 44, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op de Breede Haven; ingezet met de slagen op *f 1400*.
- 4de **K O O P.**
- Een **HUIS** en **ERVE** met **TUINTJE** of **BLEEKVELD**, van ouds genaamd *de Gekroonde Valk*, gekw. G. n. 116, v. G. n. 98, staande en gelegen op de Breede Haven te 's Hertogenbosch; ingezet met de slagen op *f 825*.
- 5de **K O O P.**
- Een **HUISJE** en **ERVE**, gekw. G. n. 110, v. G. n. 96, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op de Breede Haven, in een straatje genaamd *achter den Krommen Ellaboog*; ingezet met de slagen op *f 135*.
- 6de **K O O P.**
- Drie **HUISJES** en een **OUBEN-ERF**, gekw. G. n. 101, 102, en 103, v. G. n. 94, 95 en 96, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op de Breede Haven in een straatje achter de Huizinge genaamd *den Stoboven*; ingezet met de slagen op *f 535*.
- 7de **K O O P.**
- Vijf **HUISJES** en **ERVE** onder een dak, gekw. G. n. 194, 195, 196, 197 en 198, v. G. n. 160, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op den *Uilenborg*, in de St. *Martens*-poort; ingezet met de slagen op *f 635*.
- 8ste **K O O P.**
- Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 1 hupder, 41 roeden, 53 allen, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd *Worden*; ingezet met de slagen op *f 1200*.
- 9de **K O O P.**
- Een Perceel **W E I L A N D**, groot omtrent 3 bunders, 41

Roeden, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd het Laar; ingezet met de slagen op . . . f 1550 *
 10de **K O O P**.

Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 1 bunder, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd den grooten Eng; ingezet met de slagen op . . . f 925 *
 Massa van den 11den en 12den **K O O P**.

Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 1 bunder, 56 roeden, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd groot Ipperakkeren, en . . . f 3700 *
 13de **K O O P**.

Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 85 roeden, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd beneden Kivitsham; ingezet met de slagen op . . . f 500 *
 14de **K O O P**.

Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 68 roeden, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd beneden Kivitsham Molenaar; ingezet met de slagen op . . . f 450 *
 15de **K O O P**.

Een Perceel **B O U W L A N D**, groot omtrent 56 roeden, gelegen onder *Driel*, ter plaatse genaamd beneden Kivitsham; ingezet met de slagen op . . . f 500 *
 16de **K O O P**.

Een **H U I Z I N G E** en **E R V E**, van ouds genaamd den *Lindenboom*, gekwoteerd I, no. 150, v. I, no. 114, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, op den Vughterdijk; ingezet met de slagen op . . . f 1900 *
 Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van Notaris **H. A. BIJVOET** voornoemd.
ZEGT HET VOORT.

38. HENDRIK ANTONIJ BIJVOET, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, zal voor zijne respectieve principalen publiek verpachten: Omtrent vijftig Buunders **ALLERBEST HOOLAND** in den polder van *Engelen*.
 De Verpachting zal geschieden te *Engelen*, ten Herberge van **GIJSBERT MURRAY**, op Dingsdag den 28 Mei 1833, des namiddags ten 11 ure.
ZEGT HET VOORT.

De Notaris **A. P. BOLSIIUS**, te 's Hertogenbosch, zal voor zijne principalen publiek Verkoopen, de volgende huizen en erve gelegen te 's Hertogenbosch.

1. Een wel ter nering staande **H U I S** en **E R V E**, op het *Hinthamerinde*, genaamd *Valkenburg*, D, 561, verp. D, 482, de eene zijde de Pastorij Huizinge der parochie van *St. Jacob*, de andere zijde een Pakhuis van den Heer **E. VAN GRINSVEN**, bestaande in verscheidene **B O V E N** en **B E N E D E N** **K A M E R S**, grooten **K E L D E R**, **P O M P E N**, **Z O L D E R S** en andere Gerieflijkheden.
 Aan te vaarden 1 November 1833.

2. Een **H U I S** en **E R V E**, staande in de *Verwerstraat*, op den hoek van de *Beursenstraat*, genaamd *St. Antonius*, F, 83, V. P. 240, belend de eene zijde de Heer **J. VAN ROO MALEN**, bestaande in een **K A N T O O R**, en **Z I J K A M E R**, **B I N N E N V E R T R E K**, **K E L D E R K A M E R**, twee Verwelfde **K E L D E R S**, vier boven en andere **V E R T R E K K E N**, groote **Z O L D E R** en **V L I E R I N G**.
 Aan te vaarden 1 November 1833.

3. Een **H U I S**, staande achter het voorgemeld Huis en Erve, F, 295, V. F. 230.
 De 2de en 3de Koopen zullen mede in massa worden geveild.

4. Een **H U I S** en **E R V E**, sinds vijf jaren nieuw uit den grond opgebouwd, staande op *St. Jacobs Kerkhof*, D, 396 v. D, 345, bestaande in een Voorhuis, groote Zijkamer, ingerigt voor Koffijhuis, open Plaats, Koude Kelder, Bovenvertrekken en Zolders.
 Aan te vaarden twee maanden na de finale verkooping.

5. Een **H U I S**, staande in de *Diepstraat*, D, 442, v. D, 294.
 6. Zes naast elkander gelegen **H U I Z E N**, aldaar achter het voorgemeld Huis, D, 443 — 448, v. D, 296 — 301.
 De 5 en 6de Koopen zullen mede te samen worden geveild.

7. Twee **H U I Z E N** onder een dak, in de *Diepstraat*, D, 494, v. D, 350.
 8. Een **H U I S** in de *Windmolenbergstraat*, D, 495, v. D, 435.
 9. Zes naast elkander staande **H U I S J E S** in de *Beur-*

straat, in een gangelie, genaamd: achter het Lam, F, 258 — 263, v. F, 194 — 199.
 10. Een **H U I S** en **E R V E** in de *Tolbrugstraat*, A, 311, V. A. 307, bestaande in een **V O O R H U I S**, **B I N N E N V E R T R E K**, **K E L D E R K A M E R**, **K E L D E R**, **M O E S H O F**, **Z O L D E R S** en andere gerieflijkheden.

11. Een **H U I S** daar naast, A, 312, V. A. 306.
 12. Een **H U I S** daar naast, A, 313, V. A. 305.
 De tiende, elfde en twaalfde Koopen zullen mede in massa worden geveild.

13. Een wel ternering staande **W I N K E L H U I S** in de *Tolbrugstraat*, nabij de *Caserns*, A, 303 V. A. 411, belend nevens het huis van **H O H M A N**, behaande een ruim **V O O R H U I S**, groote **B I N N E N K A M E R**, **O P E N P L A A T S** met **V E L P O M P**, **B L O E M T U I N**, **B O V E N V O O R** en **A C H T E R K A M E R** en **Z O L D E R S**.

14. Een **H U I S** en **E R V E**, daarnaast A, 303 V. A. 410.
 15. Twee **H U I S J E S** of **W O N I N G E N** onder een dak staande achter het huis bij n°. 14 gemeld. Lett. A, 300, 300 V. A. 409.

De dertiende, veertiende en 15 Koopen zullen ook te samen worden geveild.

16. Twee **H U I S J E S** onder een dak, tusschen de *Windmolenberg* en *Diepstraat*, in een gangelie genaamd den *Uilenspiepel*, zonder nummers, staande achter de huizinge van **L U C A S H O E K**.

Verder zal gemelde Notaris **B O L S I U S**, tot dat einde regterlijk benoemd, naar het voorschrift der wet, opveilen en verkoopen:

17. Een **H U I S** en **E R V E**, op het *Hinthamerinde*, genaamd, den *Groenen Jager*, D, 180, v. D, 147, belend de eene zijde van *Vuurt*, de andere zijde de weduwe **S T R I K**, bestaande in een **V O O R H U I S** en **K A N T O O R**, **B I N N E N V E R T R E K**, **A C H T E R K A M E R** en **K E U K E N**, **O P E N P L A A T S**, **B L E E K V E L D**, **W E L P O M P**, **B O V E N V E R T R E K K E N** en **Z O L D E R S**.
 De helft der Kooppuningen kan des verkiezende of gemeld Huis blijven staan.

18. Een wel ter nering staande **H U I S** en **E R V E**, met **S T A L L E I N G** voor zes Paarden, gelegen omtrent de *St. Antonius*, V. G, 134, de eene zijde **D O N K E R S**, de andere zijde de heer **V A N W A M E L**, bestaande in een **V O O R H U I S**, **K A N T O O R**, **K E L D E R**, **B I N N E N V E R T R E K**, **O P E N P L A A T S**, **B O V E N V E R T R E K K E N**, **A C H T E R K A M E R S**, **H O U T** en **Z O L D E R**; mitsgaders een **H O O L Z O L D E R** met eene groote Deur, uitkomende op de *Stads Wal*, in gebruik te aanvaarden 1 November 1833.

De provisionele Verkoop zal geschieden te 's Hertogenbosch in het *Bindhovenssch Koffijhuis* bij **P. SCHREURS** in de *Hinthamerstraat*, op Woensdag den 20 Mei 1833, des namiddags ten 6 ure, en de finale Verkoop op ure en plaats voorschreven, op Woensdag den 12 Junij 1833.

PRIJZEN DER GRANEN

's HERTOGENBOSCH, 23 Mei.

Rogge,	5-50 à 6-00
Boekweit,	5-50 à 6-00
Haver,	3-00 à 2-80
Garst,	0-00 à 6-00
Het nederlandsch pond boter,	0-80 à 0-70
De drie nederlandsche ponden roggebrood	38 cents

PRIJS DER BRUNSEFFECTEN

AMSTERDAM, den 22 Mei.

NEDERL. Werkel. Schuld . . . à 2 1/2 pCt.	46 1/4 à 46 1/2	46 1/2
Uitgestelde schuld	1 1/2	1 1/2
Kansbiljetten	20 1/4 à 20 1/4	20 1/4
Recepis, geldl. 1830, à 5 pCt.	97 1/2 à 98 1/2	98 1/4
Schattk. bilj., groote	100 1/4 à 101 1/4	101 1/2
Vrijwillige Geldleening	101 1/2 à 102	101 3/4
Nieuwe Idem 1832	85 1/2 à 85 1/2	84 1/2
Amortisatie Syndikaat	79	79 1/2
Dito, dito	65	65 1/2
Handel Maatschappij	90 1/4 à 91 1/2	90 1/4
FRANKRIJK, Ins. op het gr. boek	78 1/4 à 79 1/2	78 1/2
RUSLAND Bij Hops en C.	98 1/2 à 99 1/4	98 1/2
Bij dezelfde 1828 en 29	99 1/2 à 100	99 1/4
SPANJE Cert. Amsterdam.	67 1/2 à 68	68 1/2
derelfde.	44 1/4 à 44 1/4	44 1/2
Geldl. Cort. 1832.	15	15 1/2